

[Jytte Andersen]

Jeg deler faktisk Venstres syn – det siger ikke så lidt, men det er også kun i denne situation – at vi ikke burde være tvunget til at behandle denne sag i Folketinget, men desværre har det vist sig nødvendigt.

Jeg vil også godt understrege, at vi deler meget det synspunkt, at der godt lokalt kan træffes nogle fornuftige beslutninger, hvor man i nogle perioder kan være mere sammen med sine børn end i andre perioder, hvis man ikke har fuldtidsjob, hvis man er ledig eller man er på barselorlov, fordi der er kommet en lillebror eller en lillesøster. Det synes vi er helt fint. Det vil vi oven i købet gerne være med til at inspirere kommunerne til, og det er derfor, vi har understreget, at dette forslag ikke skal virke bremsende i forhold til den udvikling, som kommuner og forældre i en fornuftig og fordragelig tone kan finde ud af.

Jeg beklager, hvis jeg har lagt hr. Tom Behnke noget i munden, han ikke har givet udtryk for. Men jeg vil dog godt sige, at vi tidligere har set forslag fra Fremskridtspartiet, altså fra hr. Tom Behnkes forgængere, som meget klart har givet udtryk for den holdning, som jeg beklageligvis også har fået skudt hr. Tom Behnke i skoene.

Men jeg vil også godt sige, at daginstitutioner i vores verdensbillede burde være gratis og finansieres, ligesom man finansierer folkeskolen.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil ikke love, at der er noget, der skal være gratis på dette område.

Som jeg hørte fru Eva Kjer Hansen, sagde hun, at kommunerne var bedst til at bestemme det med børnene. Sådan opfattede jeg det. Fru Eva Kjer Hansen modererede det lidt senere til, at det var bedst, hvis det kunne foregå i samarbejde mellem forældrene og kommunen. Jamen det er helt rigtigt, hvis det går sammen med forældrene og kommunen. Men det afgørende er altså, at det ikke er kommunen, der skal bestemme, om børnene skal meldes ud af en daginstitution. Det er dér, vandene skiller. Vi mener stadig væk, at forældrene er bedst til at varetage børnenes tarv og vurdere, om det er godt, om de kommer i en halvdagsbørnehave eller en heldagsbørnehave, og så i øvrigt aftaler det med kommunen.

Det synes vi må være vejen frem, og derfor er vi medforslagsstillere til dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 188:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændret maksimum for forældrebetaling for ophold i daginstitution).

Af Jes Lunde (SF) og Jytte Hilden (S) m.fl. (Fremsat 3/5 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

En nedsættelse af forældrebetalingen for ophold i daginstitution og dagpleje er et af de elementer, der er indgået i regeringens forhandlinger om børnepakken.

Dagstitutionsbetalingen er, som det også er anført i bemærkningerne til det fremsatte lovforslag, en stor post på børnefamiliernes budget. Regeringen har fundet, at det vil være hensigtsmæssigt at anvende en del af børnepakken på en nedsættelse af betalingen.

Forhandlingerne om børnepakken er derfor for så vidt angår forældrebetalingsprocenten afsluttet med, at der er opnået enighed, også med partierne bag dette forslag, om en nedsættelse af den maksimale betaling fra 35 pct. til 32 pct. fra 1. august 1991.

Samtidig lægger regeringen vægt på at fastholde den holdning, at der bør være en betaling for de offentlige serviceydelser, som stilles til rådighed for borgerne, og at betalingens størrelse skal stå i et rimeligt forhold til det tilbud,

[Socialministeren]

der stilles til rådighed. Det gælder ikke mindst de former for serviceydelser, som ikke automatisk benyttes af alle.

Jeg finder det derfor rigtigst, at jeg under udvalgsbehandlingen stiller ændringsforslag i overensstemmelse med aftalen om børnepakken.

Lone Dybkjær (RV):

Ved hjælp af en særlig gunstbevisning fra samtlige ordførere har jeg fået lov at tale først ...

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Plus formanden!

Lone Dybkjær (RV):

Plus formanden. Undskyld, hr. formand.

Jeg skal sige, at Det Radikale Venstre ikke er tilhænger af at nedsætte de 35 pct. til 30 pct. Vi kender børnepakkeforliget med de 32 pct., og det står vi naturligvis bag.

Når vi ikke er tilhængere af det forslag, er det faktisk, fordi vi ikke synes, det går i de rigtige lommer, forstået på den måde, at de kommuner, der allerede har gjort det – mange kommuner har nedsat tilskuddet til 30 pct., måske endda under det – vil kunne bruge det til andre aktiviteter i kommunen, naturligvis også børneaktiviteter. De kommuner, der ikke har gjort det, er normalt de mere velfærdsorienterede kommuner, og man kan så sige, at forældrene dér får bedre muligheder. Vi accepterer naturligvis børneforliget. Vi synes faktisk ikke, det er nogen specielt god idé på denne måde at nedsætte forældrebetalingen, og vi synes heller ikke, det er en god idé, hvis man efter børnepakken med de 32 pct. vil fremture med at nedsætte det til 30 pct. Hvis det er tilfældet, synes vi egentlig lige så godt, man kunne have taget det i ét hug.

Jytte Hilden (S):

Nu skal vi jo ikke genforhandle børnepakken. Det var ellers en interessant udmelding, den radikale ordfører kom med her til sidst.

Jeg skal sige om det foreliggende lovforslag, at tiden på en eller anden måde – enten skal jeg bruge ordet »heldigvis« eller jeg skal bruge ordet »desværre« – har indhentet dette forslag.

Heldigvis forstået på den måde, at Socialdemokratiet glæder sig over den børnepakke, der blandt syv af Folketingets partier blev enighed

om i går. Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt repetere, hvad det er for nogle punkter, selv om jeg godt kunne tænke mig det i min glædesrus.

Men jeg skal også sige desværre, fordi den brik, som ikke kom med, lige præcis var en yderligere nedsættelse af den maksimale forældrebetaling.

Det er fuldstændig rigtigt, at en række kommuner allerede har gjort det, men det, vi hele tiden skal holde os for øje, er, at disse øvelser tager vi, fordi vi ønsker, at den enkelte familie skal opleve en lettelse af sin økonomi. Derfor siger vi også, det er rigtigt, at en række kommuner vil få kompensation for noget, de har gjort. Til gengæld kan vi så i højere grad fungere som Den Store Bastian over for de kommuner og sige, at nu vil vi have løst ventelisteproblemet. Det er filosofien i vores måde at tænke på.

Så skal jeg sige til socialministeren, som sagde, at hun ville komme med et ændringsforslag, at i al fredsommelighed har vi det sådan i Socialdemokratiet, at vi fortsætter kampen for en yderligere nedsættelse til de 30 pct., og hvis det ikke kan blive til 1. januar 1992, fordi vi nu har et forlig med mange partier, ja, så må det blive 1. januar 1993.

Under alle omstændigheder mener vi faktisk, at Folketinget allerede på nuværende tidspunkt skal beslutte sig for, at sådan skal det være. Det vil sige, at dette lovforslag efter vores mening bør gennemføres nu, blot med den ændring, at der skal stå 1993 og ikke 1992.

Hvis der skulle være en række tekniske spørgsmål i forbindelse med ændringsforslag eller deling af lovforslaget, er vi selvfølgelig meget åbne over for den slags, som vi alene vil betragte som teknik.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg skal ganske kort sige, at vi må afvise det foreliggende forslag af to grunde: For det første fordi der overhovedet ikke er nogen finansiering til den foreslåede nedsættelse. For det andet fordi vi jo netop i går har indgået en forligsaftale om børnepakken. Der ligger også nogle ting omkring det her, som vi i stedet foretrækker. Vi må altså afvise lovforslaget.

Vi må også afvise, at Folketinget træffer beslutning uden om børnepakkeforliget på dette felt. Det er et skridt i den helt forkerte retning, og vi kan under ingen omstændigheder acceptere forslag, der er ufinansierede.

Eva Kjer Hansen (V):

Nu kender vi jo alle resultatet af børnepakken og det forlig, der er blevet indgået. Det skal vi ikke bruge tid på at genforhandle her.

Der er ingen tvivl om, at i Venstre synes vi ikke, det er den rigtige vej at gå at nedsætte forældrebetalingen til daginstitutionerne. Nu har vi i børnepakkeforliget accepteret en nedsat forældrebetaling til et maksimum på 32 pct., fordi vi synes, det var vigtigere at nå frem til et forlig på dette område end at holde meget snævert på, at vi ikke ville acceptere en nedsat forældrebetaling overhovedet.

Men vi synes grundlæggende, at det er den forkerte vej at gå, for nedsætter vi forældrebetalingen til daginstitutionerne, så øger vi kun forskellen mellem dem, der har en plads, og dem, der ikke har en plads i en offentlig institution.

I Venstre havde vi meget hellere set, at man ville bruge nogle ekstra ressourcer på at forhøje børnechecken. Så var det både kommet dem til gode, der har en plads, og dem, der ikke har en plads. Det er den rigtige måde, når man vil forbedre børnefamiliernes økonomi, som der står i bemærkningerne til lovforslaget.

Med dette lovforslag udvælger man kun en lille gruppe, nemlig dem, der har en plads i institutionerne, og det er forkert, og derfor afviser vi dette lovforslag.

Tom Behnke (FP):

Det er unødvendigt at gentage alt, hvad jeg sagde under behandlingen af lovforslag nr. L 187 tidligere på dagen. Jeg skal kun meddele, at Fremskridtspartiet stemmer imod dette forslag som det mest selvfølgelige her i verden og i Folketinget.

Hvis forældrene ikke kan betale prisen på de 35 pct., er der noget galt. Det peger forslagsstillerne endda selv på i bemærkningerne til forslaget, og her er der faktisk et punkt, hvor vi er ganske enige med forslagsstillerne. Forslagsstillerne har faktisk fundet de vises sten, men de ønsker ikke at bruge den. I bemærkningerne til forslaget står der følgende:

»En betaling på 2.000 kr. om måneden, der vel at mærke skal udredes af de penge, man har tilbage efter skat, er ikke ualmindeligt bare for én vuggestueplads.«

Når nu forslagsstillerne har fundet problemets kerne, hvorfor så ikke drage konsekvensen af det og få sat skatterne ned? En måde at

sætte skatterne ned på er at lade forældrene betale en større del af prisen for en daginstitutionsplads. Argumentet om, at forældrene ikke har råd til at betale den fulde pris, holder jo ikke. Hvis forældrene ikke kan betale, hvem er det så i kommunen, der betaler?

Desuden vil der ske det, at omkostningerne og dermed priserne på institutionspladserne vil falde ganske betydeligt. I dag er det virkelighedsfjernt, hvad en plads koster, og ingen tænker yderligere over, hvor meget en plads reelt koster. Det eneste, folk tænker på, er, hvor meget de selv skal betale, og så er de i øvrigt ligeglade med, hvor dyre institutionspladserne er. Hvis forældrene selv skulle betale den fulde pris, ville alternative pasningsordninger og intern konkurrence mellem institutionerne hurtigt få priserne ned på et anstændigt niveau bestemt af brugerne. I dag er det udelukkende BUPL og andre samfundsligeglade organisationer, der presser kommunerne til høje lønninger og høje omkostninger.

Fremskridtspartiet ønsker 100 pct. forældrebetaling og stemmer derfor imod dette forslag.

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige til Fremskridtspartiets ordfører, at man stort set kan lave alle de alternative pasningsordninger, man vil – det er der da ikke noget til hinder for – men jeg ved også udmærket, hvad en vuggestueplads koster. Den koster 70.000 kr. Men man kan lave alle de alternative ordninger, man vil, rundt omkring, men de bliver bare ikke lavet, og hvorfor ikke? Fordi institutionerne er så gode og velfungerende, som de er.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at vi selvfølgelig står bag børnepakken med de 32 pct., men vi synes, det er lidt småt med de 32 pct. Vi ser gerne, at man fra 1. januar 1993 får sat betalingen ned med et loft på de 30 pct.

Nogle af ordførerne har været inde på – specielt De Konservatives ordfører, tror jeg det var – at de ikke stemte for noget, der ikke var dækket ind. Jeg vil gerne fastslå, at jeg også mener, vi skal have en diskussion af, hvor pengene hertil skal komme fra. Hvis vi skal deltage i flertallet for de 30 pct., må vi se på, hvor pengene skal komme fra. Jeg tvivler på, at vi i 1993 bare kan gå ud og kræve en ekstra finanslovsbevilling, for vi har mange store opgaver, bl.a. vokser hele ældreområdet betydeligt. Men jeg er indstillet

[Bente Juncker]

på, at vi selvfølgelig skal have dækket de penge fuldkommen ind. Det må vi se på under udvalgsarbejdet partierne imellem.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

At alternative pasningsordninger og private pasningsordninger ikke har samme muligheder som de offentlige, er jo et økonomisk spørgsmål. Jeg tror også, ordføreren for CD udmærket er klar over, at det er måden, man tildeler tilskud på, de økonomiske ressourcer, der er til rådighed, den administration, der ligger bag, og hele det store arbejde, der er med at drive en institution, som er langt nemmere i offentligt regi, hvor man har forvaltning og alt muligt til at bakke sig op og støtte sig. Det er derfor, der er den store forskel på privat pasning og offentlig pasning.

Det forholder sig sådan, at jeg selv har 2 børn, og min kone overvejede på et tidspunkt at lave noget børnepasning. Vi ville tilbyde alternativ børnepasning for forældre, der har brug for at få passet deres børn i aften- og nattimerne, hvor de kommunale institutioner er lukkede, for de er jo kun for mennesker, der arbejder 8-14 eller 8-16, SiD'ere og lignende, mens alle andre, der har flekstid eller kører på treholdsskift, ikke har mulighed for at få passet deres børn. Det gav vi os så til at undersøge. Men det viste sig at være en kæmpe lovjungle, vi skulle igennem, og på et tidspunkt havde vi læst så mange love og paragraffer, at vi gav op og sagde: Dette her vil vi simpelt hen ikke, for det eneste, der sker i dette spil, er, at vi selv bliver sorteper. Så nu har vi indskrænket os til at tage et enkelt eller to børn i pasning – vi har ikke kunnet etablere noget regulært børnepasningsarbejde. Det kan man nemlig ikke gøre. Det er dér, forskellen ligger imellem det private og det offentlige.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Forskellen ligger jo også et andet sted, for jeg er vidende om, at en »sort« dagpleje for børn fra 0 til 3 år koster 1.000 kr. En »hvid« i en vug-

gestue koster 2.000 kr. Jeg kan bedst lide den sidste model, når det skal være. Det er det, der er problemet, når man hele tiden taler om billigere og billigere ordninger. Der er nogle forældre, der sagtens kan få dem meget billigt, men så er det, uden at pengene bliver opgivet til skattevæsenet for den, der passer børnene.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi synes, det principielt er forkert at gennemføre en nedsættelse fra de 35 pct. til 30 pct. Det vil for en del være til gavn for dem med de meget høje husstandsindtægter, og jeg kan ikke se, at det er en rigtig prioritering. Vi ved, at der er adskillige steder, hvor man allerede har gennemført en nedsættelse, for det er klart, at det kommunale selvstyre kan reagere forskelligt, men i stedet for at lægge et bestemt lavere loft, hvilket er yderligere at køre om ad institutionsvejen for at få del i de offentlige midler, mener vi, at man burde give familien større råderum.

Vi har været med til at indgå forlig om udmøntningen af en børnepakke, hvor der var et led, som vi talte imod under forhandlingerne. I det øjeblik mange partier går sammen – og det har en styrke i sig selv, at der er mange, der står sammen på et område – så vedstår vi naturligvis et indgået forlig, men det var ikke 30 pct., som var forligets indhold, og jeg har både før, under og efter forliget sagt, at her var tale om en principiel del, som vi er meget ked af, fordi vi mener, det er en forkert børne- og familiepolitik, og vi må bare beklage, at forhandlingerne forløb sådan, at der var et flertal, som gennemtvang dele af det. Det kan jeg kun beklage.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Det, der får mig på talerstolen, er diskussionen om børnepasning. Jeg studsede lidt, da fru Bente Juncker sagde, at alternative daginstitutioner blev betalt med sorte penge, altså penge, der ikke blev opgivet til skattevæsenet. Jeg synes, det er ret uhyggeligt, og hvis man som folketingsmedlem får kendskab til noget sådant, synes jeg bestemt, det skal opgives. Men jeg kender adskillige alternative daginstitutioner,

[Køpke Christensen]

hvor det, fru Bente Juncker kom ind på, overhovedet ikke forefindes.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Nu har vi tidligere i dag på dagsordenen haft en meget intens diskussion om overførselsindkomster, og jeg skal ikke gentage, hvad der blev sagt i den debat, men jeg vil gerne kommentere de to postulater, hr. Kofod-Svendsen fremsatte. Når han for det første siger, at det nærmest kun kommer familier med høje husstandsindkomster til gode, så må jeg spørge: Hvem er det, der har høje husstandsindkomster, og hvad er det, der skal finansieres for de beløb? Det har vi diskuteret intenst tidligere i dag, men det bør tilsyneladende også indgå i denne debat.

Dernæst blev det hævdet, at der var nogle, der gennemtvang et eller andet. Jamen i et forlig bøjer alle parter sig – man bøjer enderne imod hinanden – og i hvert fald har Socialdemokratiet intet ønske om at tvinge nogen til noget som helst. Vi har heller ikke noget ønske om at tvinge familierne til noget, men virkelighedens verden er jo, at for 25 år siden var det måske 70 pct. af kvinderne, der betegnede sig selv som husmødre, mens vi i dag er nede på omkring 5, 6, 7 pct., der er husmødre, og det vil sige, at dagens unge familier såmænd har valgt. Vi har ikke noget ønske om at tvinge folk, men har såmænd blot villet se virkeligheden i øjnene, og det er jo noget ganske andet.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

En departementschef og en kontorchef har tilsammen en høj familieindkomst. Jeg synes, det havde været bedre, om man brugte disse penge mere målrettet til familier med lavere indtægter.

Hvad angår forliget, har jeg flere gange sagt, at jeg synes, det er en lidt mærkelig form, at Socialdemokratiet ikke vil tage ansvaret for en finanslov. Man går ikke ind for det sure, men man vil gerne være med til at udmønte det søde. Den form for politik synes jeg ikke er særlig befordrende.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det, der får mig herop, er fru Jytte Hildens seneste bemærkninger. Jeg har så svært ved at forstå, hvorfor forslagsstillerne til dette lovforslag alene vil hjælpe de børnefamilier, hvis børn har en plads i en daginstitution. Jeg synes, der er nogle rigtig gode elementer i det forlig om børnepakken, der blev indgået i går, bl.a. det, at vi har fået forhøjet børnechecken, men jeg kan ikke forstå, hvorfor vi skulle prioritere nedsat forældrebetaling så højt. Hvis vi i stedet for brugte de selv samme ressourcer på også at forhøje børnechecken, ville vi tilgodese alle småbørnsfamilier, både dem, der har en plads i daginstitutionen, og dem, der ikke har det, og dermed være med til at skabe en øget valgmulighed. De økonomiske betingelser bliver mere lige for småbørnsfamilierne, uanset hvilken børnepasningsform man vælger, om det er den offentlige daginstitution eller det er puljeordninger, en ung i huset, eller hvad ved jeg. Jeg synes, det ville tjene sagen bedre, at vi sagde: Vi vil gerne hjælpe alle børnefamilierne på lige vilkår, og så gav en øget frihed til at vælge, hvilken børnepasning man ønsker.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal glæde mig over, at et meget bredt flertal i Folketinget i forbindelse med den seneste skattereform, vi fik, rent faktisk er blevet enige om at hjælpe alle børnefamilier. Ved den lejlighed blev der flyttet mellem 3 og 4 mia. kr. fra os, der ikke længere har børn under 18 år, til dem, der har alle glæderne, alle sorgerne og i hvert fald de økonomiske problemer. Derfor har vi i høj grad den målsætning, og det kan være et svar til fru Eva Kjer Hansen.

Som et svar til hr. Kofod-Svendsen kan jeg sige, at antallet af departementschefer, der er gift med kontorchefer, heldigvis er minimalt, al den stund vi kan tælle, hvor mange ministerier der er, men under den tidligere debat antydede jeg også den mulighed, at vi fjernede de 10.000 børn, der har rige forældre, hvis det var det, vi ville, hvad jeg ikke er sikker på, men det ville

[Jytte Hilden]

ikke give noget særligt til alle de andre, så den debat er kun til ud ad vinduet. Det lyder flot, når det drejer sig om overskrifter, men det er det selvfølgelig også et spørgsmål om, når man laver politik.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg kan ikke lade være med at bemærke, at hvis det er så få penge, der kan spares ved, at man lige skærer dem væk, der ikke har et behov for at få, så det slet ikke er noget problem, hvorfor indfører vi så ikke bare et samfund, hvor alle borgere får udbetalt 250.000 kr. om året og skal betale 100 pct. i skat? Humlen ligger netop i, om vi skal betale så meget i skat og så alle sammen have så meget ud, at vi er lige bagefter. A. P. Møller eller Janni Spies kan jo ikke finansiere hele dette her eventyr alene; det er nu engang de mennesker, der modtager ydelserne, der også selv betaler dem. Hvorfor så lade pengene løbe ind omkring det offentlige, hvor der lige bliver spist 30 pct. væk i administration, inden de kommer ud til borgerne igen? Hvorfor gøre det? Hvorfor ikke lade folk beholde pengene selv?

Jes Lunde (SF):

Jeg skal takke for det flertal, der har givet tilslutning til de tanker, der ligger i forslaget. Jeg kan opsummere, at Socialdemokratiet, SF og CD i fællesskab mener, at vi skal have grænsen for forældrebetaling ned på de 30 pct., og det synes jeg er udmærket. Der kommer jo så nødvendigvis en tidsforskydning i det, fordi vi har indgået en aftale med regeringen, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre om en børnepakke – en i øvrigt udmærket børnepakke, som også flere har været inde på – og hvori der jo ligger, at loftet nu skal sænkes til de 32 pct. med virkning fra 1. august, og at de tre partier, som er indstillet på at gå ned på 30 pct., må vente til 1. januar 1993 med at gøre det.

Vi kan imidlertid nemt lave en teknisk udformning af forslaget, sådan at vi kan få begge dele ekspederet med det samme, nu da sagen er klar. Vi kan opdele lovforslaget i to, og så kan vi

i det ene gennemføre de 32 pct. pr. 1. august 1991 støttet af syv partier og i det andet lovforslag få satsen bragt ned på 30 pct. fra 1. januar 1993, og det synes jeg er udmærket.

Der har været udvekslet mange principielle betragtninger om børnepolitikken heroppe, dem skal jeg ikke rippe så meget op i. Jeg vil bare sige, at vi i SF er meget glade for, at det lykkes nu at få daginstitutionstaksterne ned. Allerede det forlig, vi har lavet blandt flere partier, har jo bevirket, at daginstitutionstaksterne falder betydeligt ved, at vi sænker loftet til de 32 pct., og især ved, at vi gennemfører en god søskenderabat, men en endnu større effekt får vi faktisk ved at gå ned fra 32 til 30 pct., fordi en del kommuner jo har brugt penge på at nedsætte taksterne selv, og det får de så fuld kompensation for, som nogle har været inde på heroppe. Lige præcis det, at kommunerne får fuld kompensation i forbindelse med det, gør jo, at der også i børnepakkeforliget er noget til de forældre, der ikke har børn i daginstitutioner; det var der nogle der efterspurgte. Jeg synes, det er meget glædeligt, at der i den kompensation til kommunerne ligger, at kommunerne får råd til at gøre noget ved venteliste problemerne, sådan at de 15 pct., der er passet sort, også har en mulighed for at komme ind i en offentlig pasning, hvis forældrene har lyst til det – det er selvfølgelig en frivillig sag.

Til det sidste hører jo også det, at vi faktisk har forhøjet børnechecken for småbørn målrettet, og det er igen, fordi det står folk frit for, hvad de vil gøre. Hvis de ønsker at fortsætte med den pasningsordning, de har, kan de selvfølgelig gøre det, og så kan de bruge noget af den forhøjede børnecheck, vi kommer med, til at betale det, eller de kan for vores skyld bruge den til også selv at passe deres børn, hvis de har lyst til det. Det er helt fortrinligt, hvis de vil det.

Men verden er nu engang sådan, at efter at vi har fået de mange kvinder på arbejdsmarkedet i løbet af 1970'erne og 1980'erne, er de fleste familier afhængige af to indkomster, og de har et børnepasningsbehov. De har behov for, at børnepasningen sker under pædagogisk betryggende omstændigheder, og det er for os at se det offentlige pasningstilbud, der kan imøde-

[Jes Lunde]

komme det behov. Derfor har vi en fælles forpligtelse til at sørge for, at det er noget, som også er til at betale for dem, men med de høje daginstitutionstakster, der hidtil har været, har det været et problem for mange familier at få det til at løbe rundt. Jeg er glad for, at vi nu gør en vigtig indsats for at få nedbragt problemerne.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne gøre en bemærkning til de ordførere, der har nævnt, at man fra 1. januar 1993 vil have taksterne ned på 30 pct. I det foreliggende lovforslag står der 1. januar 1992, og eftersom der er indgået et forlig om børnepakken, hvor jeg stiller ændringsforslag om, at taksterne bliver 32 pct. fra 1. august i år, er det et nyt lovforslag, hvis taksterne skal ændres fra 1. januar 1993.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Vi er selvfølgelig helt opmærksom på vores forligsforpligtelser, og vi skal nok sørge for, at det bliver sådan, at der bliver en tredje behandling, hvor regeringen sammen med os syv partier i alt kan vedtage at ændre procenten til 32 – det står vi ved.

Vi mener, at det teknisk kan lade sig gøre på den måde, at vi opdeler lovforslaget, hvorefter de syv partier gennemfører den ene del og regeringen kan stemme imod det andet lovforslag, hvis den har lyst til det, og det er der så et alternativt flertal bag bestående af Socialdemokratiet, SF og CD.

Vi respekterer altså fuldt ud den forligsaftale, vi har indgået, og vi lover, at det bliver sådan, at regeringen får lejlighed til ved tredjebehandlingen at stemme sammen med os i kredsen af syv partier, og så må de tre partier gennemføre noget andet senere i forbindelse med en anden del af lovforslaget, men i denne samling. Nu da problemerne er klarlagt, synes vi ikke, at der er nogen grund til at vente med at ekspedere det.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal bekræfte det, som hr. Jes Lunde siger

– det er også den måde, vi ser det på. Det skal ikke være et spørgsmål om teknik på den ene eller anden måde, der skiller parterne.

Jeg vil også meget gerne benytte denne lejlighed til at sige socialministeren tak for det forløb, der har været under diskussionerne og debatterne om børnepakken. Man har været utrolig hjælpsom med at give os svar på de spørgsmål, vi har stillet, og med hensyn til de papirer, vi har anmodet om at få. Det er en udmærket lejlighed at gøre opmærksom på det netop i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Trafikministeren har meddelt mig, at han ønsker at tage følgende den 30. januar 1991 fremsatte lovforslag tilbage:

Forslag til lov om ændring af lov om anlæg af fast forbindelse over Storebælt.

(Lovforslag nr. L 93).

Ønsker nogen at optage dette forslag? (Op- hold). Da det ikke er tilfældet, er lovforslaget bortfaldet.

Der er foretaget ændringer i følgende ud- valg:

Retsudvalget (6/5 91):

Udtræder: Kim Behnke (FP)

Nyt stedf.: Pia Kjærsgaard (FP)

[Anden næstformand]*Udenrigsudvalget (6/5 91):*

Udtræder: Rosing (S)

Nyt medl.: Hans Hækkerup (S)

Retsudvalget (7/5 91):

Udtræder: Nør Christensen (CD)

Nyt medl.: Svend Aage Jensen (CD)

Markedsudvalget (7/5 91):

Udtræder: Duetoft (CD)

Nyt medl.: Bodil Melgaard Haakonsen (CD)

Miljø- og Planlægningsudvalget (7/5 91):

Udtræder: Lis Noer Holmberg (CD)

Nyt medl.: Bente Juncker (CD)

Udtræder: Hanne Severinsen (V)

Nyt medl.: Steenholdt (V)

Trafikudvalget (7/5 91):

Udtræder: Jimmy Stahr (S)

Nyt medl.: Løvig Simonsen (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen,
onsdag den 8. maj 1991, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til
den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.21
